KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 41.480/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 13 oktober 2006 door de Vlaamse minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering "betreffende het Pendelfonds", heeft op 7 november 2006 het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de te vervullen vormvereisten.

Daarnaast bevat dit advies ook een aantal opmerkingen over andere punten. Daaruit mag echter niet worden afgeleid dat de afdeling wetgeving binnen de haar toegemeten termijn een exhaustief onderzoek van het ontwerp heeft kunnen verrichten.

*

* *

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Bij artikel 51 van het decreet van 30 juni 2006 houdende de bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2006 (hierna: het decreet) wordt bij het Vlaams Ministerie van Mobiliteit en Openbare Werken, departement Mobiliteit en Openbare Werken, een Pendelfonds opgericht. Dat Pendelfonds heeft tot doel subsidies uit te reiken voor de realisaties van projecten die specifieke duurzame mobiliteitsmaatregelen inzake woon-werkverkeer inhouden.

Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe, in de eerste plaats, in elke provincie een centraal aanspreekpunt op te richten, dat zal worden gevormd uit een samenwerkingsverband tussen de provincie, De Lijn en de Vlaamse overheid, en de taken van het centrale aanspreekpunt die betrekking hebben op mobiliteit te bepalen (artikelen 1 tot 4 van het ontwerp).

Daarnaast bepaalt het ontwerp de samenstelling en de taken van de begeleidingscommissie, en wordt aan de Vlaamse minister bevoegd voor het mobiliteitsbeleid een delegatie verleend om de regels voor de werking van die commissie vast te stellen (artikelen 5 en 6).

Ten slotte stelt het ontwerp de procedure vast voor het verkrijgen van een tegemoetkoming uit het Pendelfonds (artikelen 7 tot 10), en regelt het de werking en het beheer van dat fonds (artikelen 11 tot 13).

3.1. Het ontworpen besluit vindt in het algemeen rechtsgrond in de artikelen 52, 53, § 2, 55, § 2, 56, § 2, en 57 van het decreet [(1)].

Wat artikel 13 van het ontwerp betreft, kan rechtsrond worden gevonden in artikel 61 van het decreet, gelezen in samenhang met de algemene uitvoeringsbevoegdheid welke de Vlaamse Regering ontleent aan artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

3.2. Voor een aantal bepalingen van het ontwerp, meer bepaald de artikelen 1 tot 4, ontbreekt echter de nodige rechtsgrond.

In zoverre artikel 1 bepaalt dat De Lijn en de provincies, welke beiden afzonderlijke rechtspersonen zijn, deel uitmaken van het centraal aanspreekpunt of hen verplicht een samenwerkingsverband te vormen met de Vlaamse overheid, vindt artikel 1 onvoldoende steun in artikel 52 van het decreet. Alleen de decreetgever kan dit bepalen.

De artikelen 2 en 3 bepalen respectievelijk de taken van het centrale aanspreekpunt [(2)], en wie een beroep kan doen op het centrale aanspreekpunt en waarvoor. Nochtans blijkt uit artikel 52 van het decreet dat de opdracht van het centrale aanspreekpunt beperkt is tot het "ontvangen" van de aanvragen voor een tegemoetkoming. Derhalve ontbreekt ook voor de artikelen 2 en 3 de nodige rechtsgrond.

---

(1) De stellers van het ontwerp dienen erover te waken dat de inwerkingtreding van het ontworpen besluit wordt afgestemd op de inwerkingtreding van het decreet.

(2) Zoals de inleidende zin van artikel 2 is geredigeerd, nl. door het gebruik van de woorden "onder meer", kunnen blijkbaar nog andere opdrachten aan het centrale aanspreekpunt worden opgedragen.

Luidens artikel 4 wordt het centrale aanspreekpunt geïntegreerd in het provinciale mobiliteitspunt. In zoverre ook hier verplichtingen worden opgelegd aan de provincies (en eventueel aan De Lijn) kan artikel 52 van het decreet evenmin rechtsgrond bieden.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. Rekening houdend met opmerking 3.1, dient in de aanhef een (nieuw) eerste lid te worden ingevoegd, waarin wordt verwezen naar artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

5. In het (huidige) eerste lid van de aanhef dient de rechtsgrond te worden gepreciseerd overeenkomstig hetgeen is opgemerkt in verband met de rechtsgrond voor het ontworpen besluit (opmerking 3.1).

6. Voor het (huidige) tweede lid van de aanhef dient een nieuw lid te worden ingevoegd waarin wordt verwezen naar het advies van de inspecteur van financiën gegeven op 13 juli 2006.

7. Aangezien het advies van de Raad van State gevraagd wordt met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, herschrijve men het (huidige) derde lid van de aanhef als volgt:

"Gelet op advies 41.480/3 van de Raad van State, gegeven op 7 november 2006, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;".

Artikelen 11 en 12

8. De artikelen 11 en 12 moeten worden weggelaten aangezien de erin opgenomen regelingen de weergave zijn van decretale bepalingen, inzonderheid van de artikelen 61 en 62 van het decreet.

Het overnemen van decreetsbepalingen in een verordenend besluit kan immers tot verwarring leiden met betrekking tot de precieze aard van het voorschrift en kan er inzonderheid aanleiding toe zijn dat later uit het oog wordt verloren dat alleen de decreetgever de betrokken bepaling kan wijzigen.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	D. ALBRECHT,	kamervoorzitter,
	J. SMETS, B. SEUTIN,	staatsraden,
	H. COUSY,	assessor van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. WEEKERS, auditeur.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS D. ALBRECHT